

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.

ΙΑΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΩΛΦΕΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54

··· ακοινοῦμεν στὸ καιγόν
τῶν περιέργων Ἀθηνῶν.

Τὸν σκοπόν μου κατὰ πρῶτον ἐν δλίγοις ἔξηγῷ.
Μέσ' τοὺς πρόσφυγας τοὺς τόσους πρόσφυξ ἔρχομαι κι' ἐγὼ
στὴν πρωτεύουσα νὰ ζήσω.
Κι' ἔτσι, ὅπως ὁ Σκουλούδης, ἐν ἀκμῇ γεροντικῇ
ἔρχομαι νὰ τραγουδήσω
μὲ μιὰ λύρα φτωχική.

Τόσα χρόνια τὸ καῦμένο
τὸ «Ζιζάνιο» πρυμμένο
μέσα στὴν Κεφαλλωνιά,
δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ ζήσῃ,
κι' ἥρθ' ἐδῶ γιὰ νὰ γνωρίσῃ
ἄλλον κόσμο καὶ ντουντᾶ.
Μ' ἄν ταχέως κατορθώσῃ μὲ τὸ Σέγκ νὰ γνωριστῇ,
οὐδεμία
γνωριμία
θὰν τοῦ ξαναχρειαστῇ!

Πρόσφυγα σ' αὐτὰ τὰ μέρη
τοῦ πολέμου μ' ἔχουν φέρει
οἱ ἀνάποδοι καιροί.
Μὴ νομίσετε πῶς ἥρθα μέσ' τὴν χώρα τὴν μεγάλη
μὲ τὴ βίδα στὸ κεφάλι
νὰ βαρτῶ μὲ τὸ Σουρῆ.
Ο Σουρῆς τοῦ στίχου πάντα τὰ πρωτεῖα θὰ κρατῇ
κι' ἄλλο χέρι δὲν τὸ φτάνει
τὸ πολύτιμο στεφάνι
τοῦ μεγάλου ποιητῆ.

Μέσ' τὸν κόσμο τὸ μεγάλο
μέσ' τὴν πλάσι τὴ σφριγώσα,
στιχουργὸς ἀπλοῦς θὰ ψάλλω
μὲ τοῦ τόπου μου τὴ γλῶσσα
τὰ τραγούδια τοῦ καιροῦ.
Εἰς τὸ ξήτημα τῆς γλώσσης
δὲν προβάλλω ἀξιώσεις
ἐμπνευσμένου μαλλιαροῦ.
Δὲν χαλῶ τὴν ἡσυχία τοῦ Νουμᾶ μὲ τὴ Μιράντα,
οὔτε θέλω νᾶμαι μέλος σὲ καμμία προπαγάντα
γλωσσοφιλογική.

Καὶ τῶν λέξεων ποῦ χρῆσιν τὸ «Ζιζάνιον» ποιεῖται,
ἀποκλείονται μεσῖται
καὶ γραμμάτων κριτικοί.

Τὰ τραγούδια μου θὰ γράφω δύος μῶρούς στὸ κεφάλι
κι' ἔξεπιτηδες τὸ φύλλο τ' ἀρχινάριο καρναβάλι
γιὰ νὰ δείξω πῶς ἡ Μούσας ἡ Κεφαλληνιακὲς
ἔχουνε στὴν ἔμπνευσι τους καρναβαλιούς διαρκές.
Δηλαδὴ καὶ μ' ἄλλους λόγους θὰν ἡ Μούσα μου τρελλή,
ὅπως εἰν' ἀπάνου κάπου κι' ἡ σημερινὴ Βουλή.

Τὸ «Ζιζάνιον» προσέτι θάξῃ τὴν παραξενιὰ
πότε νᾶναι στὴν Ἀθῆνα, πότε στὴν Κεφαλλωνιά.
Κι' ἄν μετέφερε τὴν ἔδρα κι' ἄν ἐνταῦθα κατοικεῖ,
ἡ ὄρα του θᾶν' ἔκει.
Κι' οἱ καλοί μου συμπολῖται θὰ διαβάζουν τακτικὰ
δύος ἥσαν μαθημάτων
κι' ἐν τῇ νήσῳ κι' ἐν τῇ ξένῃ,
τὰ δικά μας κωμικά.

··· Ο Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Ἀφοῦ μ' αὐτὸν τὸν πόλεμο ποῦ τελειωμὸ δὲν ἔχει,
πρὸς ἄγνωστον κατεύθυνσιν δ. κόσμος παρατρέψει
κι' ἀφοῦ ἐπέπρωτο, Μαρῆ, νὰ γίνῃ μὲ τὴ βία
ἡ Σαλονίκη φράγκικη κι' ἡ Κέρκυρα Σερβία
κι' ἀφοῦ μὲ τ' ἀερόπλανα καὶ μὲ τὴν προπαγάντα
ἐπῆλθεν ἀπόσδοκητος μεταβολὴ στὰ πάντα
κι' ὁ Πέτρος δ. κακόμοιρος μετὰ δεινὸν ἀγῶνα
κατέληξε στὴν Αίδηψο γιὰ μπάνια τὸ χειμῶνα,
ἔτσι κι' ἔμεις ἀφήσαντες τὴν πατρική μας χώρα
μοιραίως εὑρεθήκαμε μέσ' τὴν Ἀθῆνα τώρα,
ἐδῶθε τὰ τραγούδια μας στοὺς Ἐλληνας νὰ λέμε
κι' ἐν εὐρυτέρᾳ κλίμακι τὴν τύχη μας νὰ κλαίμε.

Ἀφοῦ μ' αὐτὸν τὸν πόλεμο κανένας δὲν γνωρίζει
τὶ μαγειρεύεις ἡ τύχη του καὶ τί τὸν τριγυρίζει,
νομίζω πῶς ἡ σκέψις μου ἥταν' ὁρμή, κολέα,
νᾶρθροιμ' ἐδῶ νὰ στέκουμε κοντὰ στὸ Βασιλέα
κι' δ.τι Ἐκεῖνος ἐννοεῖ ἐκεῖνο καὶ νὰ γένη
ὅταν ἀπ' ὅλες τῆς μεριές βρεθοῦμε μπερδεμένοι.

Τώρα τὴν ἄνοιξι, Μαρῆ,
θὰ ξαναπέσουν θησαυροὶ
ἀπὸ φωτιές κι' ὁρίδες
καὶ τὸ θεώρησα ὁρδό
ἐδῶ ν.σ.σ.τ.η. Σερβίας
ΙΑΚΩΒΑΓΕΙΟΣ
πορθμανελ.η.η. Σερβίας
γνωρίζουσαν διάφοροι κανέας δὲν είστε
εἰς κράτος ποῦ ἀνεύθυνος δ. καύεις γερως ἀρχει.

ΑΝΤΙΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τώρα πωξαναλύσσαεν Διπλές μὲ τὴς Ἀντάτες,
καλλίτερα νᾶμαστ' ἐδῶ κοντὰ στοὺς διπλωμάτες
ποῦ εὐτυχῶς ἐπέτυχαν μὲ τὴν οὐδετερότητα
νὰ συγκρατοῦν ἀνέπαφον τὴν ἐθνικήν νεότητα
κι' ἀντὶ νὰ βρίσκεσαι καὶ σὺ ἐπὶ τιμῆς πεδίου,
μεστὸς ἐξ ἐθνικῆς χαρᾶς
διασκεδάζεις μασκαρᾶς
εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου.

M.— Χαλάλι τοῦ Σκουλούδη μας. Ποτὲ νὰ μὴν πεθάνῃ!

Μ' ὅλα του τὰ γεράματα
τὰ βόλεψε τὰ πράμματα
περίφημα, βρὲ Γιάννη.
Μικρὴ δουλειὰ σοῦ φαίνεται
μέσ' τὸν καυγᾶ ποῦ γένεται
τὰ σύνορά σου αὐτηρῶς νὰ στὰ φυλᾶνε ἄλλοι
καὶ σὺ νὰ εἰσ' ἐλεύθερος νὰ κάνῃς καρναβάλι;

Μικρὸ σοῦ φαίνεται κι' αὐτὸς
νᾶχῃ στὸ πόδι τὸ στρατὸ
κι' οἱ φοῦροι νὰ μὴ φτάνουν νὰ βγάνουν κουραμάνες,
καὶ τὸ στρατὸ νὰ τὸν κρατῇ
γιὰ νὰ πετάῃ κομφετὶ¹
ἀπά' στὴς παραμάνες;

Χαλάλι τοῦ Σκουλούδη μας καὶ τοῦ Μιχελιδάκη
ποῦ κυβερνοῦν τὴν χώρα μας
γιὰ νὰ περνᾶ ἡ ωρὰ μας
μὲ τὸ γαῖτανάκι.

Χαλάλι καὶ τοῦ Γούναρη κι' εὐγέ του καὶ τοῦ Ράλλη
ποῦ συμφωνεῖ πληρέστατα κι' αὐτὸς γιὰ καρναβάλι.

Αὐτὸς θὰ πῆ κυβέρνησις ἀνδρῶν ὑπερηλίκων.
ἄλλοι τραυματιῶν σωροὶ
κι' ἐδῶ νὰ γίνωνται χοροὶ²
πρὸς τέρψιν τῶν κατοίκων.

Αὐτὸς θὰ πῆ διοίκησις ἐπιφανῶν γερόντων.
κόσμος πολὺς νὰ γάνεται κατὰ ξηρὰν καὶ πόντον
καὶ σὺ μασκὲ στὰ καμπαρὲ τὴν νύχτα νὰ χορεύῃς
καὶ τὴν ήμέρα ποῦ ξυπνᾶς... Ἀσίες νὰ γυρεύῃς!

Καρναβαλιοῦ φαιδρότητα κι' ἀποκρητᾶς ζαλάδα
ποῦ δὲν ὀνοματίζεται,
μέσα σὲ μαῦρο ντόμινο ἔκρυψε τὴν Ἑλλάδα
καὶ πλέον δὲν γνωρίζεται!

Μὲ τὸ Σκουλούδη ἀγκαζὲ στὸ ντόμινο κρυμμένη,
φτωχή, μονάχη, ἔρημη κι' ἐγκαταλελειμένη,
βλέπει τὸ Βούλγαρο σιμά, τὸν Τούρκο παραπέρα,
τοῦ Γερμανοῦ τὴν πονηριά, τοῦ Ἀγγλοῦ τὴν φοβέρα,
τοῦ Ρούσου τὴν αὐθάδεια, τοῦ Ἰταλοῦ τὸ νύχι,
κι' ἡ μάνα ἡ ἥρωϊκή
ώσαν Τραβιάτα φθισική
στὸ καρναβάλι βήκει!

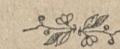
Ἄποκρητὰ πουλὶὸ τρελλὴ
δὲν θὰ ξανάχουμ' ἄλλη.
καὶ μέσ' ἀκόμη στὴ Βουλὴ³
βλέπεις τὸ ζαρναβάλι.
Ἐκεὶ ποῦν' ὄλοι στὴ σειρὰ
καὶ συζητοῦν τὰ σοβαρὰ
τοῦ Ἐθνονός νιτερέσια,
βλέπεις κι' Ὁβραιοὺς νᾶρχονται καὶ Τούρκους μὲ τὰ φέσια,

κι' ἀκοῦς σ' ἀπόκρητα τρελλὴ
καὶ τὸ Σοκόλη νὰ μιλῇ
κατὰ τῆς Ἰταλίας
κι' ἄλλους ποῦ κατακρίνουνε τὰς πράξεις τῆς Ἀγγλίας,
κι' ἐν μέσῳ ταύτης τῆς φρικτῆς πολιτικῆς φενάκης,
ἀνακατώνει τ' ἄλευρα δ' Πρωτοπαπαδάκης
καὶ χάριν τῶν ἀπόκρεω οἱ φήτορες οἱ πρῶτοι,
ἄλευροντανε μ' αὐτὰ κι' ἐγίνανε πιερρότοι.

Τὸ τῆς Βουλῆς μας θέαμα περνᾶ τὸ καρναβάλι.

Εἰσέρχεσαι μετὰ σπουδῆς
πῶς κάτι σοβαρὸ θὰ ιδῆς
καὶ βλέπεις ἐθνικόφρονας μὲ φέσια στὸ κεφάλι!
Πᾶς νὰ θαυμάσῃς σὰ όωμηὸς ἀγορητὰς σπουδαίους
καὶ βρίσκεις Ἰουδαίους!
Πᾶς γιὰ ν' ἀκούσῃς τί θὰ πῆ τὸ κάθε γεροντάκι
κι' ἀκοῦς μ' ὀλάνοιχτο τ' αὐτὸν
τοῦ Βενιζέλου ἐλεγχτὴ
τὸν Πρωτοπαπαδάκη!

Ίδον τὸ νομοθετικὸν τοῦ Κράτους τούτου σῶμα:

Τρακόσιοι τόσοι βούλευται ἀπὸ τὸ ίδιο κόμμα
χωρὶς ἀντιπολίτευσι μαζώνονται μονάχοι
καὶ βρίζουν δποιον λάχη

Κι' δικαὶος αὐτοὶ οἱ ἐν όωμνοῖς πολιτικοὶ κοραῖοι,
νομίζουνε στὰ σοβαρὰ πῶς παῖζουν μὲ τὸ Γρέε!

Τέ ἔξοχη πολιτικὴ
π' ἀκολουθοῦμ' ἐσχάτως!
Θαρρεῖς πῶς δὲν τὸ διοικεῖ
κανεὶς αὐτὸς τὸ κράτος.

Κι' ἀν βλέπῃς νᾶνται τέσσαροι γερόντοι στὸ τιμόνι,
θαρρεῖς πῶς περισσότερο η θάλασσα πεισμώνει
καὶ μέραν τὴν ἡμέρα,
αἰσίως ἀναμένωμεν νὰ πέσουμε στὴν ξέρα!

Ο νῦν μου πῆδεν τὸ χωρεῖ.

Σὰν ἔχαρβάλωτο, Μαρῆ,
μοῦ φαίνεται τὸ Κράτος
καὶ γενικῶς η ὄψις του, Καρνάβαλος μονάτος:
Τὸ βλέπω τώρ' ἀπὸ κοντὰ κι' ἐντύπωσι μοῦ κάνει.
Μοῦ φαίνοντ' ὄλα φέμπελα σὰν ἐπὶ Ντεληγιάνη.

Θαρρῶ πῶς ὄλα τὰ σκοινὰ ὀλούθενε τὰ λύσαμε.

Θαρρῶ πῶς ἐκολλήσαμε
στὸ βούρκο σὰν τὰ μούσουλα.
Θαρρῶ μονάχο κι' ὀρφανὸς
πῶς εἴμαι στὸν ὄκεανὸν
καράβι δίχως μπούσουλα.

Θαρρῶ πῶς πλέον ἔχασα ὀλούθενε τὴ ζότα
κι' εἴμαι όωμηὸς χειρότερος πολὺ ἀπ' δπως πρῶτα.

Ἐνα σωρὸ ἀπαίσιες ἰδέες μοῦ περνοῦνε.

Ἄπο μεγάλος καὶ τρανὸς
θαρρῶ πῶς ἔμεινα γυμνὸς
καὶ μὲ περιφρονοῦνε.

Θαρρῶ πῶς σὰν ἀδέσποτο σκυλὶ στοὺς δρόμους τρέχω.
Πεποίθησι σὲ τίποτα, σὲ βεβαιῶ, δὲν ἔχω.

Μοῦ φαίνεται πῶς βεβαιῶ αἱ ἔντονες σὲ τοὺς λόγους στοὺς γένητορες στὸ οἰλασθόθι πωῶσις ναυλο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΖ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Πῶς νὰ στὸ πω; Μοῦ φαίνεται πῶς ζω εἰς κοσμον ἄλλον.

Νὰ συνηθίσω δὲν μπορῶ σ' αὐτὸς τὸ περιβάλλον.

Μοῦ φαίνεται πῶς ιρέμεται τὸ "Εθνος σὲ μιὰ τρίχα.
Μοῦ φαίνεται πῶς ἔχασα τὸ χαλινὸ ποῦ εἶχα.
Κι' δσο καὶ νᾶν' ἡ πρόνοια τοῦ Βασιλῆ μεγάλη,
δὲν εἰμπορῶ γὰ σοῦ πρυφθῶ.
μοῦ φαίνεται πῶς θὰ χαθῶ
ἀπὸ μιὰν ὥρα σ' ἄλλη!

Μοῦ λένε πῶς ὁ Καῖσερ κι' ἐμένα μ' ἀγαπάει,
ἄλλ' ἡ ἀγάπη του αὐτή
νὰ σημειώσῃς πῶς στ' αὐτή
δὲν μοῦ καλοχτυπάει,
γιατὶ ὁ ἴδιος Καῖσερ ποῦ ἀγαπᾷ κι' ἐμένα
τᾶχε καὶ μὲ τὸ Βούλγαρο πρωτήτερα ψημένα
συμβαίνει δὲ γὰ συμπαθῇ πολὺ καὶ τὸ Βεζύρη
καὶ τρέχα. βρέσε λογαριασμὸ σ' αὐτὸ τὸ πανηγῦρι.

Ἐπίσης, ὅπως μοῦ δηλοῦν, ἔχω τὴν εὐτυχία
νὰ μ' εύνοει ἀνέκαθεν κι' ἡ ἄλλη συμμαχία,
ἄλλὰ κι' αὐτή, τί νὰ σοῦ πῶ; λίγο μ' ἐνθουσιάζει
τῷρα π' ὁ Ρούσσος ἀρχισε στρατοὺς νὰ κατεβάνῃ
ἔκει πάνειρευώμουνα νὰ φθάσω μοναχός μου.
Αὐτὰ τὰ μαῦρα σύγνεφα διαβαίνουν ἀπ' ἐμπόρος μου,
ἔτοῦτ' οἱ ψύλλοι διαρκῶς μοῦ τρῶνε τὸ κεφάλι
καὶ ψεύτικη μοῦ φαίνεται κάθε ἀγάπη ἄλλη!

Ο ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΤΩΠΑ

Δυτικόν, ἀγών λυσσώδης πρὸς βιρρᾶν τοῦ Ντουνούρ,
Ποταμὸς τὸ αἷμα τρέχει
κι' οὔτε τίγροις δὲν τὸν ἔχει
τοῦ Γουλιέλμου τὸν θυμόν.
Κακομοιχλασμένοι Γάλλοι
τί μπελᾶς σᾶς ηὗρε πάλι
στὸ Βερδέν καὶ στὸ Ἀρράς!
Σᾶς λυποῦμαι καὶ στενάζω
ἄλλὰ καὶ διασκεδάζω
τῷρα ποῦμαι μασκαρᾶς!

Ανατολικόν, καμμία οιζική μεταβολή.
Ηὗρ' ὁ Χιδενμπουργὸς ἡμέρας τοῦ χειμῶνος θαυμασίας
καὶ τὸ κλῆμα τῆς Ρωσίας
τῶνοστίμησε πολύ.

Καύκασσος, ὑπὸ τῶν Ρώσων κατελήφθη ἡ Ἐρζερούμη,
ἄλλ' οὐδεὶς καταλαμβάνει,
σὰν τὶ κάθεται καὶ κάνει
ἡ Ἑλλάς μὲ τὸ Δραγούμη.

Βαλκανικόν, χασιμεροῦν κι' οἱ "Αγγλοι κι' οἱ Οὐλάνοι.
Γιάννης φοβᾶται τὸ θεριὸ καὶ τὸ θεριὸ τὸ Γιάννη.
Οἱ Βούλγαροι τῷδήλωσαν δὲν πᾶνε παρακάτου.
σέβονται τὸν πρωθυπουργὸ γιὰ τὰ γεράματά του.

Επαληνόν, ἐπίσημον Κατόρνα τοῦ γενναίου:
«Ἐις τὸ Ἰτζόντσο ἥρχισαν ἡ δστριες ἐκ νέου,
ἄλιγεντυχῶς ἡ Κέρκυρα ἀντίστασιν δὲν φέρει
καὶ προχωροῦν πρὸς τὰ ἔκει λαμπρὰ οἱ Βερσαλλιέροι».

Επαληνικόν, δεινὸς ἀγών μὲ σερπαντοβούρδες
ἐρίμαξε στὸ «Πεντεον» τὴς ἐμδροφες Σερβίδες
Μετὴν κυβέρνησον αὐτὴν
τῶν ουδετέρων σερπαντίν
καὶ μὲ τὸν ἀναζήσαντας ἀρχαίους βουλευτάδες,
τὰ πάντα κατελήφθησαν ἀπὸ τὸν μασκαράδες!

ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Σ' ὕδρες ποῦ τρέχει φτώχεια μεγάλη
ποῦ σκᾶς μὲ δαύτη κι' ἀδημονεῖς,
εἶναι μιὰ δεῖψα γιὰ καρναβάλι
ποῦ δὲν τὴν εἶδε ποτὲ κανεῖς.

Οἱ Ἀθηναῖοι,
γέροι καὶ νέοι
ἄκουσι κι' οὐρλιάζουνε·
καὶ προκαλεῖται ἡ θυμηδία
κι' οἱ στρατιῶται οἱ ἐπ' ἀδειά
μὲ τὸ ἀούα διασκεδάζουνε!

Τὸ κάθε βράδυ
μέσ' στὸ σκοτάδι
Είναι τὸ θέαμα μαγευτικό.
"Οπου νὰ λάχης
ἔφόδους θάχης
ἀπὸ τ' ἀσκέρι τὸ θηλυκό.

Τί εὐθυμία καὶ ζωηρότης
παρατηρεῖται!
Τρελλὴ τριγύρω σου σφριγῇ νεότης
κι' ἡ αὐστηρά σου οὐδετερότης...
καταπατεῖται!

Κάθε κυρία χαριτωμένη
ποῦ τέτοιες φτώχειαις δὲν συλλογίζεται,
μέρα καὶ νύχτα μασκαρέμενη
γελᾷ τὸν ἄντρα της κι' εὐχαριστεῖται.

Κάθε κυρία π' ἀηδιάζει
τὴν ψευτοκόρτε μέσ' τὸ Ντορέ,
στὸ προσωπάκι της μιὰ μάσκα βάζει
καὶ προελαύνει... στὸ καμπαρέ.

Σωρὸς ἡ μάσκες περνοῦν ἐμπόρος μουν
καὶ καμαρώνω ποῦ τὴς θωρῶ.
Τί μίγμα εἶναι ὁ νοῦς τοῦ κόσμου
νὰ καταλάβω δὲν εἰμπορῶ.

Γραμμή, ἀνύπαντροι καὶ παντρεμένοι
περνοῦν ἐμπόρος μου μασκαρέμενοι.
Στὸ γλέντι δόλοι τους παραδομένοι
βαστοῦν κιθάρες κι' ἀνακαριὰ
καὶ περπατοῦνε ὡργανωμένοι
σὰν τοῦ Κατόρνα τὴ στρατιά.

Δὲν λείπει γέρως μήτε παιδάκι
ἀπὸ τὸ γλέντι τὸ βραδυνό·
ώς καὶ τὸ γέρω Μιχελιδάκη
λέν' πῶς τὸν εἴδανε μὲ ντομινό.
"Αμέσως ὅμως τοῦ τολμητία
τοῦπ' ὁ Σκουλούδης μὲ καρδιοχτύπι.
«μὴν ξανακάμης αὐτὰ τ' ἀστεῖα
π' ἀπαγορεύονται ἀπὸ τὴ γρύπη».

Χαρτοπολέμου πέφτει χαλάζι
κι' ὅλ' ἡ Ἀθηνα διασκεδάζει
μὲ τοῦ Σκουλούδη τὴν ἀρετὴ
ποῦ τοὺς συμμάχους ἀποκοιμάει
κι' αὐτὸς δὲν βγαίνει νὰ πολεμάῃ
παρὰ μονάχα μὲ κομφετί.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Τι θὰ λερδισθούμε ἀν τρούμε τάχα
νὰ ξαναπάσσουμε δοκτοὺς τροφείς
Ἐμεῖς δὲν κανούμε παρά μονάχα
η μονάρχη την ουγενά
ΜΟΥΣΙΚΗ ΗΘΟΥΡΙΟΥ

